

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. VIII. An in causis & judiciis criminalibus Procurator admitti possit, ac
debeat?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

nam subeundam) nisi postmodum se er-
râsse deprehendat, si falsò putando reum
esse criminis alterum, qui tamen non
est; ita tamen, ut si semel ab accusando
desistit, non audiatur amplius, si de eo-
dem crimine reum accusare postmodum
velit. c. Licet. 14. h. 1.

§. VII.

De personis, quæ criminaliter ac-
cusari possint, vel non possint.

Generaliter loquendo, omnes delin-
quentes, de criminibus quibuscun-
que accusari possunt, tam liberi, quàm
servi, sine sexûs differentia, tam pube-
res, quàm impuberes, modò usum ra-
tionis habeant ad delinquendum, nisi
vel ratione absentia, vel ratione supre-
mæ dignitatis, vel saltem ad tempus ac-
cusari prohibeantur (bono publico ge-
neraliter illam exigente) ita tamen,
ut accusatus de aliquo crimine, & post-
modum absolutus, non possit de eodem
hoc crimine iterum accusari. c. De his
6. h. 1, ne semper in periculo versetur suæ
innocentiæ impugnandæ accusatus, &
absolutus, nisi tantùm ab observatione
iudicii absolutus fuisset, propter inepti-
tudinem libelli, aut illegitimum accusa-
torem, quo in casu alius accusator ad-
mittitur; prout etiam admittitur alius
accusator de eodem crimine, si probave-
rit primum cum accusato collusisse, &
sic absolutionem obtentam fuisse; aut si
suam, suorumque injuriam prosequatur
secundus accusator, & probet, saltem
per juramentum primam accusationem
se ignorasse; vel si criminaliter ad vin-
dictam publicam agat secundus accusa-
tor, cum primus tantùm civiliter ad

proprium interesse egerit, &c. plures ca-
sus videri possunt apud Auctorem h. §.

§. VIII.

An in causis & judiciis criminali-
bus Procurator admitti possit, ac
debeat?

Regulariter non admittitur Procura-
tor, si criminaliter agatur, ad accu-
sandum (quamvis enim pœna talionis
in accusatore deficiente hodie non sit in
usu, puniti tamen potest juxta arbitrium
iudicis, accusator calumnians aut defi-
ciens) imò nec ad defendendum ad-
mittitur, can. 2. can. 5. q. 3. & c. Veniens
15. junctâ Glossâ V. criminalib. 1. si aga-
tur ad pœnam capitalem vel aliam cor-
poralem, quam reus, si de crimine con-
demnetur, subire debet, ne iudicium
tale reddatur elusorium. Ad excusandam
tamen principalis absentiam, & dilato-
rias exceptiones opponendas, quæ ante
litis contestationem proponuntur, ad-
mitti potest, ut ex c. c. Veniens colligitur.
Prout etiam admitti potest in causis cri-
minalibus, in quibus non infligenda ve-
nit pœna corporalis, sed pecuniaria, re-
legationis, incarcerationis, aut alia similis;
vel si ob impossibilitatem facti, aut juris
impedimentum, reus principalis per se
comparere coram Iudice non potest.
Videantur alii casus apud Auctorem h. §.

§. IX.

De modo procedendi observando
in iudicio criminali accusatorio.

Si utraque pars tam accusator, quàm
reus, sit præsens in iudicio, eodem
modo proceditur in causa criminali,
quomodo in Civili, nisi quòd in libellis

